Kyrkogårds VÄNDRING.se

Albert och Ida Eklund

Albert Eklund gjorde sin värnplikt vid A1 i Stockholm och kallades under första världskriget in till ett antal repetitionsövningar. Efter faderns död hjälpte Albert, tillsammans med syskon, sin mamma att sköta hemjordbruket. Albert arrenderade på 20-talet en jordbruksegendom i Kärvinge. Tillsammans med sin bror Rudolf drev han på Byn en såg och en kvarn för närområdets behov.

Albert erhöll 1925 trafiktillstånd och skaffade då en buss - som sannolikt var en Fordlastbil med ett trächassi på flaket, överklätt med presenning - och drev därefter linjen Ekenäs – Säffle. År 1931 övertog Albin Ingman busstrafiken. Albert skaffade bil och körde efter beställningar taxi och senare skolskjutsar i området mellan Säffle och Ekenäs. Han hade också en egen bensinmack av märket Gulf med en enda pump.

1929 byggde Albert ett hus bara ett hundratal meter från kyrkan och centrum av Byn. 1931 gifte han sig med Ida Lurén från Björkudden. Han fick därmed en fru som var vänlig, gladlynt, social och utrustad med en stor arbetsglädje. De fick tre barn tillsammans: Jan, Margaretha och Ingrid.

Albert och Ida var mycket aktiva i lokalsamhället. Albert satt med i skolstyrelsen och fattigvårdsnämnden och han var aktiv i bygdegårdsföreningen. Ida var aktiv i hembygdsföreningen, som då bara bestod av kvinnor. Liksom Albert var hon engagerad i bygdegårdsföreningen men också i kyrkliga syföreningen och under 1940-talet i lottorna. På 70- och 80-talen var hon kyrkvärd. Idas många uppdrag medförde massor av bröd- och kakbak, kaffekokning, städning, lottförsäljning m.m. Ofta hölls möten i det egna hemmet.
Ida och Albert hade hand om byns badhus och bastu, som hölls öppen varje torsdag, från 30-talet till och med 50-talet. Det handlade då om att elda med ved, städa och tvätta handdukar.

I Smedsgårdens skola tog Ida hand om skolbespisningen med början 1952. Det handlade om att duka upp och servera maten som levererades från Kil. Efteråt disk. Mest arbetskrävande var kanske att svara för uppvärmningen i kaminerna och för den dagliga skolstädningen.

Ida var också arbetsledare för hemsystrarna, som skötte de gamla i Eskilsäter och Millesvik.
Albert och Ida arrenderade mark till och med 50-talet. I ladugården hade de ett par kor samt höns och grisar, tidvis även får och kalkoner.

Huset var rymligt. Utöver den egna familjen fick Alberts tre systrar Elisabeth, Augusta och Hilda bo på övervåningen under 40-talet och början av 50-talet. På 50-talet byggdes vägen till Flåvik. Vägarbetarna måste ha någonstans att bo. De fick bo hos Eklunds.

Barnen på Lurö måste åka in till fastlandet för sin skolgång. Albert och Ida upplät därför bostad åt en rad skolbarn från Lurö. De tog också emot sommarbarn från svaga sociala miljöer, huvudsakligen i Göteborg. Flera av dessa blev senare kvar som fosterbarn. Sammantaget ledde dessa storhushåll under åren till mycket arbete för främst Ida. Det blev ständig tvätt och städning, brödbakning och matlagning under obekväma arbetsförhållanden.

Albert och Idas hem präglades som framgått av stor gästfrihet. Hemmets centrala läge i Byn gjorde att ortsbor ofta tittade in för en pratstund och en kopp kaffe. Albert och Ida tog varje sommar emot släktingar från Stockholm på veckolånga besök och härutöver även släktingar från Lidköping och Säffle. Hemmet stod givetvis också alltid öppet för deras kära barn och barnbarn.